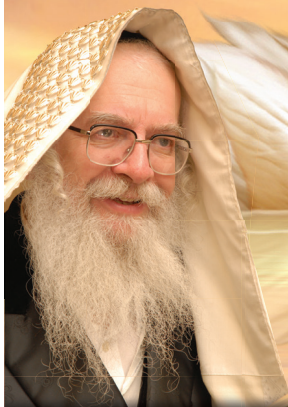

דוג מאשר

הצדיק מיכנאל זיני"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

זוג מאשר

יגלה עצות והנהגות ישראל, איך להיות זוג
המאשר ביותר בחיים, ויהיה להם שלום בית
אמתי, ועל ידי זה תשרה השכינה ביניהם תמיד.

בנוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רו לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,

מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש יבנאל תובב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

זוג מאשר

א.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, מאחר שהפגיש אתכם הקדוש-ברוך-הוא ביחד, והסכמתם להתחתן, אתם הזוג האמתי; כי כך אמרו חכמינו הקדושים (זהר הקדוש ח"א פה:): שהנשמות למעלה הן נשמה אחת, וכשירדות למטה הן מתפצלות, הבן יורד דרך זוג הורים אחד, והבת יורדת דרך זוג שני, וכשירדים למטה, עד שמתחברים יחד – זה הקשי, שעל זה אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין כב.): קשה זוגו של אדם בקריעת ים סוף; לזאת להפגיש בין הזכר והנקבה, זה בא מאד קשה. אבל תכף ומיד כשהם נפגשים ביחד, ומסכימים להתחתן בהחלטה מחלטת, ועורכים ארוסין, בזה נתגלה שהן הן הנשמות שהיו למעלה בשמים נשמה אחת, ואם תחדירו בעצמכם ידיעה זו, אז כל הענין של הנשואין יהיה אצלכם באפן אחר לגמרי, כי תבנו בית עם הקדוש-ברוך-הוא, שזה מה שאמרו חכמינו הקדושים

(סוטה יז.): איש ואשה זכו – שכינה ביניהם, ואם לא זכו – אש אוכלתן; אם הם זוכים לדעת ידיעה זו, שלמעלה בשמים הם היו נשמה אחת, אך מטעם הפמוס הצרכו לרדת דרך שני זוגות הורים, ושיהיו להם טבעים שונים, ויבואו משני רקעים אחרים לגמרי, ועתה כשמתאחדים ביחד הולכים לבנות בית בצותא, בזה נעשה יחוד עליון מאד, שזה יחוד בין י' לה', אבא ואמא חכמה ובינה. ולכן כשזוכים להחדיר בעצמם ידיעה זו – שהחתן שהוא האיש יש בו י' של שם הוי"ה ברוך הוא, והכלה שהיא האשה יש בה ה' של שם הוי"ה ברוך הוא, על-ידי-זה משרים שכינה בתוך ביתם, ואהבה והבנה שיש ביניהם זה בלתי רגיל; כי תכף-ומיד כשמכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, שזה אות י' ה' בתוך איש ואשה, אז הם הזוג המצלח ביותר, כי בבית ששורה השכינה, הינו שתמיד מדברים רק מהקדוש-ברוך-הוא, ובכל דבר מה שרק קורה בבית מערבים את הקדוש-ברוך-הוא – הן לטוב והן להפך, חס ושלום, הן כשיש איזה נזק, חס ושלום, יודעים שהכל מהקדוש-ברוך-הוא, והן כשהולך בטוב נותנים תודה להקדוש-ברוך-הוא, אז הזוג הזה הוא מצלח

עד מאד; אַבל אַם, חס וְשָׁלוֹם, אִין מְכַנִּיסִים אַתְּ הַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַנְּשׂוּאִין, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהִיא זֶה סֵתָם מְקַרָּה
 וּמְזַל אוֹ טֵבַע שְׁנִפְגְּשָׁנוּ, וְהִיתָה בְּחִירַת הַלֵּב, חס וְשָׁלוֹם,
 בְּזֶה מוֹצִיאִים אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵהַבֵּית וּמֵהַזּוּג,
 וְנִשְׁאָר אֵשׁ וְאֵשׁ; כִּי אוֹת י' וְאוֹת ה' פּוֹרְחוֹת, וְעַל-יַדֵּי-זֶה
 מִתְחִילִים, חס וְשָׁלוֹם, מְרִיבוֹת וּפְּכוּחִים וְתַאוֹוֹת, וְכָל הַבֵּית
 מִתְפָּרֵק, חס וְשָׁלוֹם.

לְזוֹאת רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, מֶה לְפָנֶיכֶם, מֵאַחַר
 שֶׁהִפְגִּישׁ אֶתְכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַחַד, וְהִסְכַּמְתֶּם
 לְהִתְאַרֵס וּלְהַנְשֵׂא, הֲרִי זֶה סִימָן שֶׁלְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם
 וּבְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים הִיתָה נִשְׁמַתְכֶם נִשְׁמָה אַחַת; וְעַל-כֵּן
 גַּם עֲכָשׁוּ תִתְחִילוּ לְהִתְנַהֵג כָּךְ, וְתִדְעוּ שֶׁאַתֶּם אֶחָד, הֵינּוּ
 שְׁעָלֵיכֶם לְהִתְאַחַד יַחַד בְּהַבְנָה הַדָּדִית, שֶׁהָאֶחָד יִבִּין אֶת
 הַשְּׁנַיִ, וְאֶחָד יַעֲזֹר לַשְּׁנַיִ. וְעַלֵּיכֶם לְדַעַת, כִּי נִשְׂוֹאִין זֹוּהִי
 שְׁתַּפּוּת, וּכְמוֹ בְּשִׁתְּפוּת מִתְחַלְּקִים הֵן בְּרוּחַ וְהֵן בְּהַפְסֵד,
 כְּמוֹ כֵּן בְּנִשְׂוֹאִין צָרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים לְכָל, אִם יֵשׁ רוּחַ
 אֲסוּר לְטַל אֶת הַזְּכוּת לְעַצְמוֹ, הֵינּוּ לוֹמַר, שֶׁכָּל הַהֲצַלְחָה
 רַק בְּגַלְלִי, מִפְּנֵי שְׁאֲנִי פִקַּח, וְאֲנִי מִשְׁכִּיל, וְאֲנִי חָכָם
 וְלֹא הֵצַד הַשְּׁנַיִ, וְלִהְפֹךְ כְּשֵׁי שׁ הַפְּסֵד אֲסוּר לְהַשְׁלִיךְ אֶת

האשמה על השני, כאלו את או אתה אשם בכל אשר קרה. אין זו שתפות כלל וכלל, ואין זה נקרא זוג אמתי ונשואין מצלחים; כי עקר הצלחת הזוג – כשיודעים שהם שתפים בכל – בין ברוח בין בהפסד, ואז אם מתחננים באפן כזה, שיודע הזוג שהוא שתף בכל, אזי נעשה המצלח ביותר.

ולכן, בני ובנותי היקרים, ראו מה לפניכם, זכרו היטב את החסד חנם שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, שהפגישכם ביחד, ונספם בלבכם לבנות בית בצותא ולהתחתן, זכרו תמיד שלמעלה בשמים הייתם נשמה אחת, ועכשו פה בארץ, תשתדלו להיות נשמה אחת כדגמא דלעילא, ותקימו בית לתפארת, ותכבדו זה את זה, ותשתדלו מאד לעזר אחד לשני במה שרק יכולים, בעצה בדרך ובהנהגה, להוועץ תמיד על כל פרט ופרט, ואז תהיו הזוג המצלח ביותר בחיים.

ב.

בני ובנותי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם, מאחר שזכותם למצא אחד את השני, עליכם להודות ולהלל ולשבח ולפאר ולקלס בכל יום את הקדוש-ברוך-הוא

על גדל החסד חנם שעשה עמכם, כי כמה אלפי אלפים ורב רבבות ונקים ורוקות מסתובבים ואינם מוצאים זה את זה, ואתכם עשה הקדוש-ברוך-הוא את החסד הגדול הזה, שמצאתם אחד את השני, ראו לשתף את הקדוש-ברוך-הוא בתוך ביתכם, בתוך הבנין שאתם בונים יחד, ואז תהיו הזוג המצליח ביותר; כי בו ברגע שמכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הנשואין, כבר נעשים זוג מצליח; כי בלי הקדוש-ברוך-הוא אין כלום, יש רק מחלקת ומריבות, עניות ודחקות, צרות ויסורים ומכאובים רעים, רחמנא לישזבן, ולכן תעשו כל מיני מאמצים להודות ולהלל בכל יום את הקדוש-ברוך-הוא על גדל החסד הנפלא הזה שעשה עמכם, ובזה יהיה לכם כח לבקש גם להבא, שכל מה שתצטרכו בבית - הן פרנסה, הן בנים, הן בריאות, תבקשו רק ממנו יתברך, כי כל מה שאדם צריך בזה העולם, אין ממי לבקש רק מהקדוש-ברוך-הוא, וכל זמן שלא תחדירו בעצמכם שבזה העולם אין מי שרוצה בטובתכם ובהצלחתכם כמו אתם בעצמכם, אז יהיו לכם קשיים, כי "זוג מצליח" זהו רק, כשיודעים בני הזוג שאין להם אף אחד רק הם בעצמם עם הקדוש-ברוך-הוא. ועל

זֶה נֶאֱמַר (בראשית ב, כד): "עַל-כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, וְהָיוּ לְבֶשֶׁר אֶחָד", בְּזֶה שֶׁהִתְחַתְּנָתֶם בְּיַחַד, עֲלֵיכֶם לְדַעַת שְׂאֵתֶם בְּשֶׁר אֶחָד, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂיִתְעַרְבוּ הַהוֹרִים מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֶּן, מִצַּד אֶחָד – צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת הַהוֹרִים, וְלִמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְקִיּוּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שְׂזוֹ הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה וְהַכִּי יַקָּרָה, עַד שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁמִּצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הֵיא חֲמוּרָה שֶׁבְּחֻמּוֹרוֹת (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי כג), אֲבָל כָּל זֶה רַק בְּנוֹגַע לְכַבֵּדֶם וּלְיַקָּרֶם, אֵךְ מֵה שֶׁשִּׁיךְ בֵּינֵיכֶם, אֵל תִּתְּנוּ לְאֵף אֶחָד לְהִתְעַרֵּב בְּנִשְׂוֵאֵיכֶם, בְּוֹדֵאֵי זֶה אֲסוּר חֲמוּר לְהִתְחַצֵּף לַהוֹרִים, וְאַפְלוּ אִם הֵם רוֹצִים לְהִתְעַרֵּב בְּחַיֵּי נִשְׂוֵאֵיכֶם, צְרִיךְ לְשַׁמַּע אוֹתֶם, וְאַחַר-כֵּן תַּעֲשׂוּ כְּפִי שְׂאֵתֶם מִבֵּינֵים שְׂזֶה טוֹב בְּחַיֵּיכֶם, וְאִם תִּתְּנֶהֱגוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּהְיוּ "זוג מִצְלָח".

ג.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְלַמֵּד חֲכָמַת הַחַיִּים, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד גְּדוּל בְּחַיֵּי "זוג מִצְלָח", כִּי מְכַל דְּבַר בְּעוֹלָם יְכוּלִים לְלַמֵּד. עֲלֵיכֶם לְהַבִּין, שֶׁהַחַיִּים אֵינָם קָלִים כָּל-כָּךְ

כּמו שְׁחוּשָׁבִים, וְכֵן אֵינָם קָשִׁים כָּל-כָּף כְּמוֹ שְׁחוּשָׁבִים, אִם מִתְנַהֲגִים עַל פִּי הַתּוֹרָה וְעוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַבֵּית מִתְנַהֵּג רַק כְּפִי דְרָכֵי הַתּוֹרָה, אִזְ הַחַיִּים אֵינָם קָשִׁים כָּל-כָּף; כִּי מֵה שְׁצֻנּוֹ הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, זֶה הַדָּרֵךְ הַנְּכוֹנָה, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם, אֵין הוֹלְכִים בְּדָרֵךְ הַתּוֹרָה, וְאֵין מִתְנַהֲגִים בְּבֵית כְּפִי שֶׁהַתּוֹרָה צֹוֹתָה אוֹתָנוּ, אִזְ הַחַיִּים קָשִׁים מְאֹד, כִּי בְּלִי דָרֵךְ הַתּוֹרָה, הַחַיִּים קָשִׁים מִנְּשֵׂא; וְלִכֵּן רְאוּ מֵה לְפָנֶיכֶם, רְאוּ לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְכֶם עַל-פִּי דָרֵךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתּוֹרָה וְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא אֶחָד הֵם, וּבִזְזָה שֶׁתְּנַהֲגוּ עַל-פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה, אַתֶּם נִכְנָסִים בְּחֲכָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁשֵׁם הַכֹּל הוֹלֵךְ יִשָּׂר וְחָלָק. וְלִכֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אֶת אֲשֶׁר לְפָנֶיכֶם, הַנְּסִיווֹת בְּחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, כִּי כָּל אֶחָד מוֹשֵׁף לְכוּוֹן אַחַר, וְכָל אֶחָד מְנַהֵיג אֶת חַיִּים הַנְּשׂוֹאֵינ בְּאִפְּן אַחַר, וְכָל אֶחָד מְדַרִּיךְ אֶת הַזּוּג בְּדָרֵךְ אַחֲרֵת, כָּל זֶה גּוֹרֵם לְכַשְׁלוֹן לְזוּג, כְּשֵׂאִין לָהֶם קוֹ יִשָּׂר שֶׁל הַתּוֹרָה; כִּי בּוֹ בְּרָגַע שְׁלוֹקְחִים אֶת דָּרֵךְ הַתּוֹרָה, וּמִתְנַהֲגִים כְּפִי שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה צֹוֹתָנוּ, בְּכָל פֶּרֶט וּפְרִט בְּחַיִּי הַנְּשׂוֹאֵינ, בִּזְזָה מְשִׁתְּפִים אֶת הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ חַיִּי הַנְּשׂוֹאֵינ, וּבִזְזָה נַעֲשִׂים "זוּג מְצַלַח", וְלִכֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי

היקרים, תחדירו בעצמכם את ידיעות אלו, אם אתם רוצים לבנות בית חם, בית מלא אהבה, בית של הבנה הדדית, בית שאחד מרגיש את השני, בית של חם ואהבה ושתפות אמתית, תתנהגו רק כפי שהתורה הקדושה מצוה אותנו, אשר בזה אתם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך ביתכם, ואז אף אחד בעולם לא יוכל להפריד ביניכם, מאחר שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתכם על-ידי שאתם מקימים את רצונו יתברך, ואז תהיו "זוג מצלח", והכי מאשרים בחיי נשואיכם.

ד.

בני ובנותי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם, אם אתם רוצים לזכות להיות "זוג מצלח", אף פעם אל תערכו אחרים בפרטיות שלכם, ומה שקורה ביניכם, אסור שיצא מכתלי ביתכם, רק שישאר ביניכם, ואל תאמינו לאף אחד, ואז תהיו "זוג מצלח", כי לפעמים חושבים שיש לאדם אילו ידידים להתיעץ עמם, ולבסוף חופרים לעצמם בור. וזכרו זאת היטב היטב, כי עצות של המון-עם הן עצות הנחש, שגנם פרוד בין אדם לחנה, כי עצות של

המון-עם יש בזה קנאה, בדרך הנחש שקנא בחוה, אבל עצות הצדיק, הוא (ירמיה ב', כא) "כלה זרע אמת", זרע קדש (לקויטי מוהר"ן, חלק א' סימן ז'), כי הוא נמצא כבר בעולם הבא, דבוק בחי החיים בו יתברך, ואין לפני מראה עיניו כלום, רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואינו רוצה שום דבר רק את הטוב מעם ישראל, ולכן ראו לא לערב אחרים בתוך חיי נשואיכם, אלא תתיעצו בכל עת רק עם צדיק שדבוק תמיד בהקדוש-ברוך-הוא, והוא ידריך אתכם בדרך הנכונה והישרה ביותר, ואם תציתו אותי בזה, אז תהיו "זוג מצלח" מאד, ותקימו בית לתפארת, ותולידו בנים ובנות מצלחים מאד.

ה.

בני ובנותי היקרים! אם אתם רוצים להיות "זוג מצלח", תשתדלו לדון אחד את זולתו תמיד לכף זכות, ואפלו אם קרה איזה הפסד ממון, או איזו טעות קרתה בבית, או איזה נזק שנגרם על-ידי אחד מבני הזוג, תמיד תשתדלו לדון אחד את השני לכף זכות, שלא יהיה זה במזיד, ואפלו חס ושלום, כשבאים לידי כעס או מתפרצים,

חס וּחֲלִילָהּ, תְּמִיד צְרִיכִים לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי לְכַף זְכוּת,
 וּלְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְעַנֵּן הָאֶחָד בְּזוּלְתוֹ מֵה קָרָה וּלְעֹזֵר
 לוֹ בְּכָל מִינֵי עֲצוֹת וְאִפְּנִים שָׂרָק יֵשׁ, הֶעֱקָר לֹא לַעֲשׂוֹת
 אִיזָה עֶסֶק גָּדוֹל מִמֶּה שֶׁקָּרָה בְּבֵית, סוּף כָּל סוּף בְּנֵי אָדָם
 הֵם בְּשׂוֹר וְדָם וִיכוּלִים לְטַעוֹת, וְצְרִיכִים לְמַחֵל אֶחָד לְשָׁנֵי,
 וְאִז אִם תִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ זֶה, תִּהְיֶה "זוּג מְצֻלָּח" עַד מְאֹד, וְאִם
 תִּתְחַדְּרוּ בְּעֲצָמְכֶם יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲזִי לֹא תִצְטָרְכוּ לְהִגִּיעַ לָזֶה,
 כִּי מִלְכַּתְחֻלָּה תִּבְנוּ אֶת בֵּיתְכֶם עִם אֶהְבָּה וְחֵם כְּזֶה, שְׂאֲתֶם
 חַיִּים בִּיחַד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִמִּיד תִּדְעוּ שֶׁהוּא
 יִתְבָּרֵךְ מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמִילָא כָּל עַלְמִין וְסוּבָב
 כָּל עַלְמִין וּבִתּוֹף כָּל עַלְמִין, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּי
 יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֹא
 בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְבוֹ בְּרַגַע שֶׁתִּחְיֶה עִם יְדִיעוֹת
 אֱלוֹ, אִז תִּצְלִיחוּ מְאֹד בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם וְתִהְיֶה "זוּג מְצֻלָּח",
 וְתִמְחִלוּ הָאֶחָד לְזוּלְתוֹ, וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ הָאֶחָד אֶת הַשְּׁנַי,
 וְאִז תִּרְאוּ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם.

ו.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּחְיֶה

באהבה ובהבנה הדדית, ואף פעם אל תצערו האחד את זולתו, כי עליכם לדעת, אשר לשניכם יש רגשות, ושניכם רגישים, הבעל צריך לדעת שאשתו רגישה מאד, אזי אסור לצערה בשום פנים ואפן, אלא לתת לה את כל תשומת-הלב שבעולם, כי סוף כל סוף אין לך רק את אשתך, ואם אתה לא תרחם עליה, אף אחד לא ירחם עליה, וכן הדבר על האשה לדעת, שהבעל רגיש, אזי אסור לצערו בשום פנים ואפן, אלא לתת לו את כל תשומת-הלב שבעולם, כי סוף כל סוף אין לך אלא את בעלך, ואם תכניסו בעצמכם ידיעות אלו, שאין לכם אף אחד בעולם רק אחד את השני, אז תהיו הזוג המצלח ביותר בעולם, וכמעט כל בית שיש בו מריבות ואי הבנות זהו רק מחמת שהאחד אינו רוצה להבין ולהשפיל שלוולתו יש נקדת תרפה, ואסור לנצל את החלשה של אחד מבני הזוג, אלא צריכים לוותר אחד לשני בכל מחיר, ולכבד וליקר את רגשותיו. ואם תקימו את דברי אלה, אז תהיו הזוג המצלח ביותר בחיים. אבל זכור תזכרו, שאי אפשר להגיע לזה, אלא אם מצרפים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, צריכים לקיים את רצונו יתברך בחיי הנשואין, אשר זה כלל ההלכות שבתורה

שְׁשִׁיכוֹת לְבְנֵי הַזּוּג, וְאִם תִּתְנַהֲגוּ כֵּן, אַז אֶף פְּעַם לֹא יִהְיוּ
 בֵּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוֹת וּמְרִיבוֹת וּכְפוּחִים, רַק תִּהְיוּ מְאֻחָדִים
 בְּאַחֲדוֹת אַחַת, מֵאַחַר שְׂאֵתֶם נִכְלָלִים בְּאַחֲדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.
 וְאֲשֶׁרֵי בְנֵי הַזּוּג שֶׁמְחַדְרִים דְּבָרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ חַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם,
 שְׂאֵז יִהְיוּ הַמְצַלְחִים וְהַמְאֻשְׁרִים בְּיוֹתֵר בְּחַיֵּיהֶם.

ז.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עֶקֶר הַצְּלַחַת
 חַיִּים הַנְּשׂוּאִים הוּא רַק כְּשִׁיּוֹדְעִים שֶׁשְׂנִיכֶם הֵייתֶם נִשְׁמָה
 אַחַת בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכֵּן אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהַמְשִׁיךְ
 לַהֲיוֹת נִשְׁמָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 אָמְרוּ (קֹהֶלֶת רַבָּה, פְּרָשָׁה ד'): טוֹבִים הַשָּׁנִים – אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, מִן
 הָאָחֵד – זֶה לְעַצְמוֹ וְזֶה לְעַצְמוֹ; וּבִכֵּן, אִם רְצוֹנְכֶם לַהֲיוֹת
 נִשְׁמָה אַחַת, אֲשֶׁר כֵּן תִּהְיוּ "זוּג מְצַלַּח", זֶהוּ רַק כְּשֶׁאֵין
 לָכֶם כָּאֵן שׁוֹם כְּוֹנוֹת אִישִׁיּוֹת, הָאָחֵד לְהַקְנִיט אֶת זוּלְתוֹ,
 אֶלָּא הַבְּעַל מְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת בְּעָלָהּ,
 כִּי 'אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפּוֹ' (יְבָמוֹת סב.), וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (ירוּשְׁלַמִּי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי
 אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה;

וְאִם תִּישָׁמוּ אֶת יַדְיֵעָה זֹו בְּחַיֵּי נַשׂוּאֵיכֶם, אִז תִּצְלִיחוּ מְאֹד, וּבִפְרָט הַבַּעַל צָרִיךְ תָּמִיד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ עַד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נַט.): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּאוֹנָאת אִשְׁתּוֹ, שְׁמִתוּךְ שְׂדֵמְעָתָהּ מִצִּוְיָהּ אוֹנָאתָהּ קְרוּבָה; שְׂיִזְהַר אַף פְּעַם לֹא לְצַעֲרָהּ, וְאִפְלוּ אִם עֲשֵׂתָהּ אֵיזָה מִשְׁגָּה אוֹ טְעוּת בְּחַיִּים, אוֹ יֵשׁ לָהּ חֶסְרוֹן אוֹ מוּם כְּלָשְׁהוּ, אַף פְּעַם אָסוּר לְהִזְכִּיר זֹאת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפֵּיד מְאֹד עַל הַקְּנֻטת הָאִשָּׁה, וְכָל הַהֲצַלְחָה וְהַעֲשִׂירוֹת תְּלוּיוֹת רַק בְּזֶה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שם): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכָבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׁאִין הַבְּרָכָה מִצִּוְיָהּ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, וְאָמְרוּ (שם): אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נַשׂוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ, כִּי כָּל הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׁמָה שֶׁהֲצַלְחָתָּ בְּחַיֵּיךְ הֵן בְּפִרְנֻסָה וְהֵן בְּחֻכְמָה זֶה בָּא מִצַּד עֲצָמָךְ, אֲלֵא הַכֹּל בָּא מִהָאִשָּׁה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מֵא.): בְּחֶסֶד כָּל - בְּלֹא אִשָּׁה; אִם אִין לְאָדָם אִשָּׁה, אִין לוֹ כְּלוּם; וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְזַכֵּר דְּבַר זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב, שְׁבָלִי אִשְׁתְּךָ לֹא הֵייתָ מְגִיעַ לְשׁוּם דְּבַר, וְלָכֵן עָלֶיךָ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ עַד

מאד. וכן על האשה לדעת שבלי בעלה היא כלום, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות קיח): טוב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו; יותר טוב לאשה, לחיות ביחד מלישב חס ושלוס, אלמנה, כי שניהם צריכים זה לזה; ולכן ראו לכבד האחד את זולתו, ותבינו את נקודות התרפה של שניכם, ותשמרו מאד מאד לא לנצל אותן, אלא תמסרו נפשכם לחיות ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ואז תהיו "זוג מצלח".

ח.

בני ובנותי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם, שכל אשר שמעתם ממני עד עתה תחקקו היטב בלבכם, וזכרו זאת כל ימי חייכם, אפלו שיגיעו, חס ושלוס, מצבים קשים שלא יהיו, עם כל זאת תמסרו את נפשכם לקיים כל מה שאני מבקש אתכם, כי אין לי שום כוונה צדדית, אלא שתהיו הכי מאשרים בחיים, ותהיו "זוג מצלח", ולכן בל תחסר ביניכם אהבה, ועקר שלמות האהבה האמתית הוא – כשעושים את רצון הקדוש-ברוך-הוא, וחיים על פי דרך התורה. ואמרו חכמינו הקדושים (יבמות סב): האוהב את

אָשְׁתּוֹ כְּגֹפּוֹ, וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מִגּוֹפּוֹ, עָלְיוֹ הַכָּתוּב אוֹמֵר:
 "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אָהֶלְךָ"; כִּי אִם יֵשׁ אֶהְבֶּה אֲמַתִּית, אֲזַיֵּשׁ
 שְׁלוֹם אֲמַתִּי בְּתוֹךְ הַבַּיִת. וְלָכֵן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם עַל
 נִקְּדָה זוֹ – לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶחָד אֶת זוּלְתוֹ, וּדְעוּ שֶׁמְשִׁימָה
 גְּדוּלָּה מְסַרׁוּ בְּיַדְכֶם, לְבָנוֹת עֵתִיד מְצֻלָּח, לְהוֹלִיד בָּנִים
 וּבָנוֹת, וּלְהַחְדִּיר גַּם בָּהֶם אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשוּטָה שֶׁקִּבְּלָנוּ
 מֵאֲבוֹתֵינוּ וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ מְדוּר דוּר, וְאֲזַי תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי
 נְשׂוֹאֵיכֶם, וּמָה גַּם כְּשֶׁהִילָדִים שֶׁתוֹלִידוּ בְּעִזְרְתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 יֵרְאוּ אֶת הָאֶהְבָּה וְהַחֵם שֶׁיֵּשׁ בֵּין הַהוֹרִים, וְהַהֲבָנָה הַדְּדִית
 וְהַכְּבוֹד שֶׁמְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, דְּבַר זֶה יִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, וְהֵם
 יִגְדְּלוּ מְצֻלָּחִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְרִיאִים בְּנַפְשָׁם; כִּי רַב הִילָדִים
 הַבְּעֵיטִיִּים, יוֹצְאִים מִזּוּג שֶׁאֵינּוּ מְאֹשֵׁר, מִבְּנֵי זוּג שְׂרָבִים
 בִּינֵיהֶם, וְאֵינֶם מְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, צוּעֵקִים וּמְשִׁפִּילִים
 הָאֶחָד אֶת זוּלְתוֹ, וְהִילָדִים רוֹאִים הַתְּנַהֲגוֹת כְּזוֹ, דְּבַר זֶה
 מְשִׁפִּיעַ עַל נַפְשָׁם, וְהוֹרֵס אֶת בְּטַחְוֹנָם הַעֲצָמִי וּמְסַתּוֹבְבִים
 שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁהָאָבָא וְהָאֵמָא רְבִים בִּינֵיהֶם,
 וַיֵּשׁ אֶצְלָם וּכְוָחִים וְאֵי הֲבָנוֹת. וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשָׁכֶם,
 שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וּכְוָחִים, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתֶם
 רוֹצִים לְהַתִּיעֵץ, אוֹ יֵשׁ בֵּינֵיכֶם אֵילוּ חֲלוּקֵי דְבָרִים, תְּמִיד

תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּפֹשֵׁר וּלְהַדְבִּיר בְּחוּץ בְּלֹא נֹכְחוֹת הַיְלָדִים, אֲזִי יִגְדְּלוּ הַיְלָדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם, וַיִּכְנַס בָּהֶם בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וַיְהִיו מְצַלְחִים מְאֹד; כִּי אָסוּר לַיְלָדִים לְרֹאוֹת אֶף פַּעַם הוֹרִים רַבִּים וּמְתוֹכָחִים בִּינֵיהֶם, וּמְכַל שֹׁכֵן כְּשֵׁישׁ צַעֲקוֹת וּמְרִיבוֹת בַּבַּיִת, חֵס וְשְׁלוֹם, זֶה סֵם הַמּוֹת לַיְלָדִים. וְלִכֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדָּה זוּ, שְׁתַּהַיְהוּ בִּינֵיכֶם תְּמִיד אֲהַבָּה אֲמַתִּית. וְאֵל כֹּל זֶה תִּזְכּוּ רַק אִם תִּכְנִיסוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיכֶם נִקְדָּה זוּ, אֲזִי תַהִיו "זוּג מְצַלַּח" עַד מְאֹד; כִּי בְּרַגַע שְׁמִכְנִיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֲזִי אֶפְלוּ שְׁקָרָה מְקָרָה שְׁלֹא יִקְרָה, בְּזֶה שִׁיכְנִיסוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ חַיֵּי נְשׂוֹאֵיהֶם, הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלִקוּט מִשְׁלִי, רִמּוֹ תַקְנִיז): "בְּרַצוֹת הַיְוִי"ה דְרַכֵּי אִישׁ, גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ" (מִשְׁלִי טז, ז), אוֹיְבָיו זוּ אֶשְׁתּוּ; בְּרַגַע שְׁאֲדָם מְכַנִּיס בְּעֲצָמוֹ רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִינוּ רוֹצֵה שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר, רַק לְקַיֵּם רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֶפְלוּ שְׁנִדְמָה לוֹ שְׁאֶשְׁתּוּ אוֹיְבֹתוֹ, הִיא תִתְהַפֵּךְ לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ; כִּי בְּאֲמַת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה עוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ (תְּנָא דְבִי אֵלֶיהּ רַבָּה, פְּרָק ט'), וּבְזֶה שְׁאֲתָה מְבִטֵל אֶת רְצוֹנָהּ לְרְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִטֵל רְצוֹן אַחֵרִים לְרְצוֹנָהּ, כְּמֵאֲמָרָם

ז"ל (אבות ב', ד'): בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון
 אחרים מפני רצונך; כי בזה שמבטלים את הרצון הפרטי
 שלו אל הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, שהוא רצון התורה,
 בזה נתישבים כל האי הבנות וחלוקי הדעות והפרוידים,
 והם נעשים אחד באחדות אחת. וכשחיים בצורה כזו, אז
 חיים בעולם הזה בדגמת חיי העולם הבא, והבית ממש
 גן-עדן; אשרי אלו שמכניסים דבורים אלו בתוך לבם,
 ומתנהגים בדרך זו, אזי מבטח להם שיעברו את ימי חיי
 הבלם בזה העולם בטוב ובנעימים, ויולידו בנים ובנות
 חכמים ופקחים ומצלחים ברוחם ובנפשם, וירו רב נחת
 מהם, ויראו דור ישרים יברך, ויעלו שעשועים גדולים
 למעלה, וימשיכו את שרשרת הזהב של נשמות ישראל,
 ויהיה ביתם משכן לשכינה, ויתברכו בכל הברכות, כי לא
 מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי המחזיק ברכה אלא השלום
 (צקצין פרק ג'), והשלום הוא שמו יתברך (שפת י:), ואין עוד
 ערבות ונעם וזיו וחיות ודבקות כמו שלום-בית. והשכינה
 מצויה תמיד ביניהם; אשריהם ואשרי חלקם!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

תּפֿלַת בְּנֵי הַזּוּג

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, שֶׁתִּשְׁמֹר וְתִנְצֹר וְתִטַּר
 תָּמִיד אוֹתָנוּ מִכָּל נֹזֵק וּמִכָּל רַע וּמִכָּל חָלִי, וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים
 טוֹבִים, חַיִּים אָרְפִים, חַיִּים שֶׁל אֲשֶׁר וְכָבוֹד, וְתִתֵּן לָנוּ
 זֶרַע שֶׁל קִימָא וּבָנִים הַגּוֹנִים וְצַדִּיקִים, וְתִטַּע בֵּינֵינוּ תָּמִיד
 אֶהְבָּה וְאַחֻוּה, שְׁלוֹם וְרַעוּת, וְתִטַּע בְּלִבֵּנוּ אֶהְבְּתֶךָ וְיִרְאַתֶךָ
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעַבְדֶּךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם, וּלְעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד
 עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְאַרְחֵ אֲוֵרָחִים יְרֵאֵי הַשֵּׁם, וְתִבְרַךְ
 אוֹתָנוּ בְּרֻכָּה שְׁלֵמָה בְּרַב עֵז וְשְׁלוֹם כְּדַבַּר שֶׁנֶּאֱמַר: יְבָרְכֶךָ
 יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ, יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ, יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. וְנֶאֱמַר: יְהוָה יִשְׁמְרֶהוּ וַיַּחֲיֶהוּ וְאֲשֶׁר
 בְּאַרְצְךָ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלֵהצֻלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיא־מָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבַרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כס: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א. אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כג

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו
** ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמנים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

תקון הפללי

וְלֹא חָטָאתִי יי' ה' בְּלִי עוֹן יְרוּצוֹן וּכְוֹנֵנו עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: ו וְאֵתָה יי'
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפַקֵּד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן
 סֵלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲבֻרוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאֵתָה יי' תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב
 אֶל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת
 פִּימוּ דַבֵּר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמִאֲלָה וּמִפְכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָה בְּחֻמָּה כִּלְהָה
 וְאִנְנוּ וְיַדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב
 יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכֹּל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלֵיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוּלֵי
 אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאֲנָה הַנְּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַכְרָה נְגִינְתִי בְלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וְיַחֲפֹשׁ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי
 וְלֹא יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הַשְּׂכַח חֲנוּת
 אֶל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֹךְ
 מֵעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְרָה מִקְדָּם פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אֵתָה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֶא הוֹדַעְתָּ
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים
 רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוּת: יח זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוּל נִתְנֵנוּ שְׁחָקִים אֵף
 חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט קוּל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וְשִׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִיתָ כִּצְאָן עֲמָךְ בִּיד
 מִשָּׁה וְאֶהְרֶן:

תקון הפללי

כה

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אֲשֶׁר בָּחַר בוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּחָיו וּמִפְתָּיִם בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשָׁךְ וַיִּחְשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם: ל שָׂרָץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֶרְב כְּנִים כָּל גְּבוּלָם: לב נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבֹּת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתָם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלַחֵם שְׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרְהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים וַיִּירָשׁוּ: מה בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם כפינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איה נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השרודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידינו 'לא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינזק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישיפע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

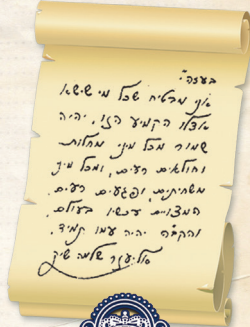
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקורי
זהרו
מזיופים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

50x12 ש"ח

פרנס שבוע

פרנס יום

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"
מכתב מהצדיק מיבנאל

101x12 ש"ח

פרנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

קנו לכם זכויות במפעל חייו של הצדיק זיע"א!

מאות סועדים ביום

בוקר צהריים וערב

ללא מטרות רווח

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב. והכל חינם אין כסף!

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות בעצמכם את המפעל המדהים!

04-6656666

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

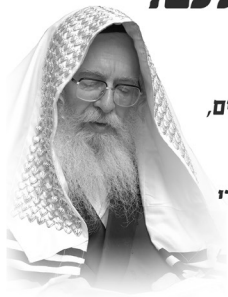
שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

קרון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
ונכר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,
או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצנ'ה ל'ף לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666